

LOBI

LOGÍSTICA

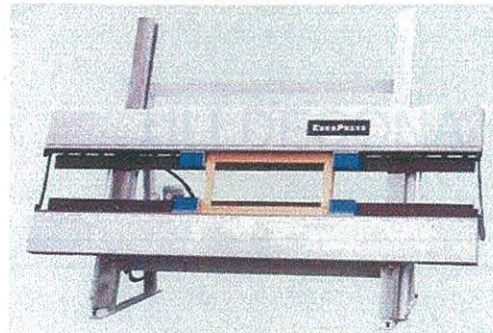
OUTSOURCING

EXTERNALIZACION DE SERVICIOS

PODEMOS REALIZAR ALGUNOS DE SUS PROCESOS PRODUCTIVOS EN NUESTRAS INSTALACIONES

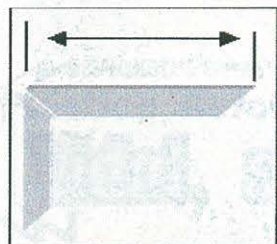
Tareas de Ingleteado, Encolado y Montaje de :

- Puertas, con molduras y cristales.
- Puertas de aluminio.
- Cajones.

Montaje de :

- Piezas Especiales.
- Módulos para muebles.

Confección de :

- Herrajes
- Cableados.
- Componentes Eléctricos.

Corte de Materia Prima para Embalajes.

- Spansor.
- Cartón.

Tareas de Manipulación y Envasado.

Preparación y Etiquetado de Embalajes

Tfno. Y Fax 964 40 09 21 Móvil : 608 66 56 45
Partida Capsades, 7 VINAROS 12500
E-mail : info@lobilogistica.com

Lo perico d'Uldecona

Recull d'activitats

Febrer 2003 • Número 5

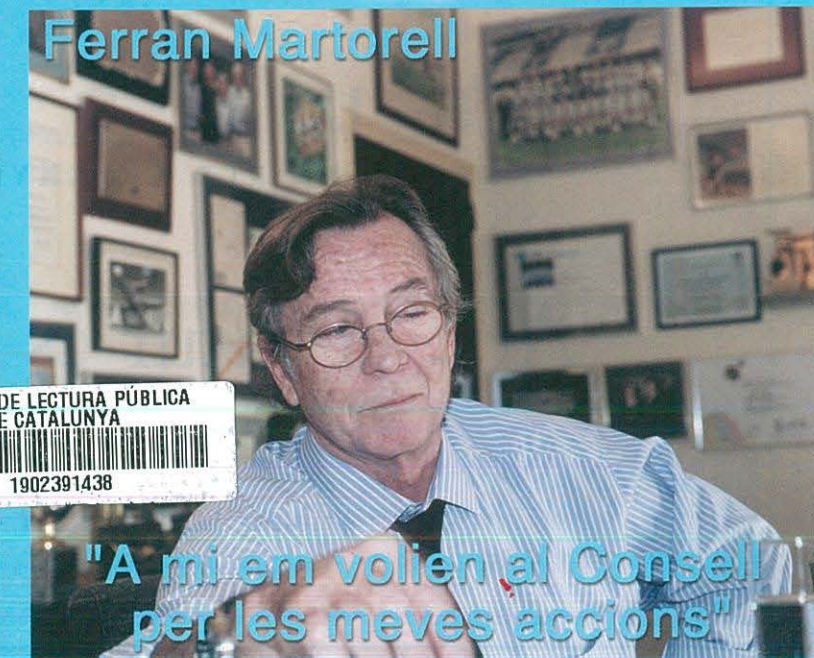
Javier Clemente
"Yo me llevo bien con mis jugadores, porque juego limpio con ellos"

La Penya: dos dies amb Flores

Josep Lluís Marcó
"El Camp de Cornellà es fonamental per al creixement del Club"

Ferran Martorell
"A mi em volien al Consell per les meves accions"

TENDA DE L'ESPANYOLISTA!

(Davant de les taquilles principals)
Tel. 93 325 36 33

Horari d'hivern:

Dilluns a divendres:
de 10 a 18 h

Dissabtes, diumenges i festius:
de 10 a 14.30 h

Dies de partit:
de les 10 h fins a 30 minuts després del
final del partit.

F U N D A C I Ó
PRIVADA RCD ESPANYOL DE BARCELONA

Ara, el futur és blanc-i-blau.

Fes-te'n soci trucant al 93 419 12 14

Sumari

editorial

5 Jeroni Castell, president de la Penya Blanc-i-Blava d'Ulldecona

salutacions

7 Lluç Raga, alcalde d'Ulldecona

9 Daniel Sánchez Llibre, president del RCD Espanyol de Barcelona

opinions

11 M^{ra} Carmen Torres, redactora del suplement de l'Espanyol del diari Marca

13 Eudald Serra, periodista de Catalunya Ràdio

entrevistes

14 Ferran Martorell, per José L. Llopis i Jeroni Castell

17 Josep Lluís Marcó, per José L. Llopis i Jeroni Castell

20 Javier Clemente, per José L. Llopis i Jeroni Castell

22 Joan Labernia i Fran Ponce, per Narcís Ausensi

26 Sergio Morgado, per José L. Llopis i Jeroni Castell

29 Àngel Morales, per José L. Llopis i Jeroni Castell

30 Toni Jiménez, per José L. Llopis i Jeroni Castell

monogràfics

31 Resum d'activitats del 2002, per Jeroni Castell

els socis

34 José Masdeu i Joaquín Llopis, per Narcís Ausensi

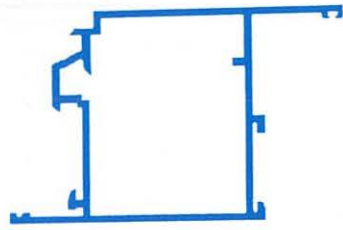
35 En record de Ramón Vericat

dos dies amb

36 Paco Flores, per José L. Llopis

Reportatge
fotogràfic:
Joan Vilches

**ALUMINIS
SANS**

C/ Adell, 2, baixos - Tel./Fax 977 72 12 00
43550 ULLDECONA (Montsià)

RESTAURANT

*Casa
Santi*

Murada de Baix, 89 - ULLDECONA
Tel. 977 72 12 12 - Fax 977 72 06 53
casasanti89@hotmail.com

Papereria

CASTELL

MATERIAL ESCOLAR - PREMSA - LLIBRES
SERVEI DE FAX - PLASTIFICACIÓ DE DOCUMENTS
Major, 140 - Tel./Fax 977 72 13 28
ULLDECONA

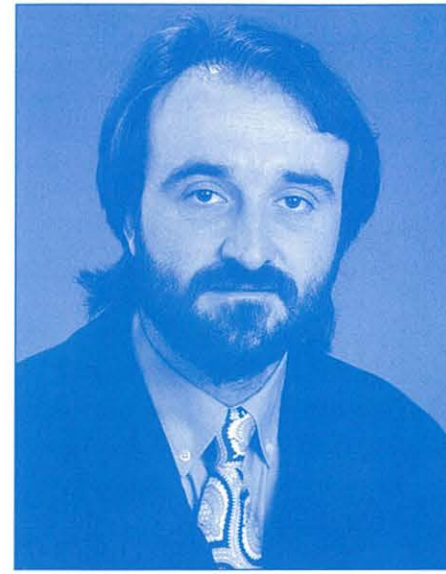
PEIX I MARISC

ADOMER, S.L.

Tel. 977 73 50 07
Tel. 977 73 75 60
Mòbil 646 71 66 24

Trafalgar, 32
43569 LES CASES D'ALCANAR
(Tarragona)

Editorial

Jeroni Castell, president de la Penya Blanc-i-Blava d'Ulldecona

Ja tenim aquí la cinquena edició de "Lo perico d'Ulldecona". Any rera any acudim a la cita que, nosaltres mateixos, ens vam marcar en la primera edició. La proposta nostra sempre es la mateixa, fer un resum de les activitats de la penya durant l'últim any i apropar la vida del club als nostres socis, aquest últim objectiu pensàvem al començament que ens podria donar el problema de la reiteració, donat que si un Consell d'administració està cinc anys, un entrenador dos o tres etc., podríem tenir que repetir entrevistes en pocs anys.... Però ara ja ens donem compte que vam tenir un pecat de falta de coneixement del club; l'Espanyol es diferent!. Aquí entren i surten consellers tots el anys, hem tingut tres directors generals en menys de tres anys, en els últims vuit mesos hem tingut quatre entrenadors, l'última temporada hem fitxat catorze jugadors i per fer-ho una mica més "esperpèntic" dels catorze fitxatges tres son porters més un que en teníem, que va començar de titular i l'hem cedit per que ara ja no interessa. Deia abans que ens feia temor la reiteració d'un any a l'altre, quina ingenuïtat la nostra, si tot això més que per una revista dona per a un llibre anual .

L'any passat ens vam quedar en allò de Flores si, Flores no; finalment la cosa va quedar en Flores no, bàsicament perquè els que havien de prendre la decisió eren els grans instigadors del Flores no. Ara vuit mesos després ja tenim el resultat de tan sabia decisió. Un fracàs rotund. Mes allà de com acabi la cosa, esperem i desitgem que bé, el d'aquest any es un fracàs sense cap pal·liatiu. Ara ens queda resar i sofrir molt fins a final de temporada i esperar que tot el que s'ha fet malament ens ho arregli la sort.

Ja se que tot això es pot disfressar dient el que s'està dient últimament; ens hem equivocat...., Juande era l'entrenador que tots volíem ..., o hem fet un gran esforç per reforçar la plantilla.... Jo crec que això no es exactament així, a Juande no el vam fitxar tots, el va fitxar qui el va fitxar, que per cert ara pareix que no es ningú, a Flores no el vam cessar tots, aquests fitxatges no els vam fer entre tots, ni tantes coses estan fetes entre tots. Tot el que ha passat aquesta temporada, hem dona l'impressió de que, és la conseqüència més normal a una molt dolenta política esportiva. En els últims quatre anys, han sortit del club Toni, que ara ha tornat, Caballero, Pochettino, Capdevila, Galca, Helguera, Dario Silva, Esnaider, Sergio, De Lucas...., dels que han entrat no en farà la llista per que molts encara estan aquí, però tots la tenim al cap i fa tant de mal, o més, que l'altra. Crec que es molt difícil que, amb aquesta realitat, es pugui pensar seriosament en aspirar a alguna cosa més que a mantenir la categoria. Un dels grans arguments contra Flores era el seu conformisme, perquè ell deia allò de: "nuestro objetivo es hacer quarenta y cinco puntos", i sortien els savis i ayatolàs i deien que l'Espanyol tenia que aspirar a molt més i posaven el crit al cel:"amb aquest entrenador no podem fer res, li falta ambició!". Irònic no?, li faltava ambició a qui ens va fer guanyar l'únic títol en seixanta anys, però era igual, una vegada havien aconseguit el primer objectiu; Lara fora, ara assistíem a la persecució de Paco Flores i qualsevol argument era bò, per pobre que fóra.

Tan sols vuit mesos després, resulta que el que abans era falta d'ambició ara ho firmem tots, els primers els que van cessar a Flores, l'últim partit i a l'últim minut. Es molt trist el que ha passat, però lo pitjor crec que esta per arribar, a final de temporada hem de tornar a vendre per eixugar el maleït deute, aquest deute del que tothom en parla com una desgracia del club, que no hem sabut mai, exactament de quant es, ni qui l'ha generat, a lo millor també ho hem fet entre tots.

Fa massa anys que sentim parlar d'un Espanyol fort, bassat amb jugadors de la cantera i quatre o cinc jugadors de fora que marquen les diferències i de moment l'únic que estem fent es vendre els bons que fem a casa i fitxar autèntiques mitjanies. Crec que a l'Espanyol fa falta reflexionar molt seriosament sobre tot el que s'està fent o podem acabar molt malament.

Jeroni Castell Vidal
President

**LLIBRERIA - PAPERERIA
OBJECTES DE REGAL
PREMSA**

Major, 120 - Tel. 977 72 00 24 - Fax 977 72 14 21
43550 ULLDECONA

Salutacions

Lluç Raga i Sauch, alcalde d'Ulldecona

Un any més i fidel al seu compromís, la penya Blanc-i-Blava d'Ulldecona presenta l'anuari núm. 5 de "Lo Perico d'Ulldecona"; és per aquest motiu que us adreço aquesta salutació per manifestar-vos la meva satisfacció com alcalde de comptar al nostre municipi amb la Penya Blanc-i-Blava, que representa a una entitat de prestigi en el teixit esportiu del nostre país. Una altra entitat catalana i centenària que, a la nostra Vila, compta amb un magnífic pregoner com és aquesta publicació plena de contingut i sensibilitat que demostra l'amor a un històric club el R.C.E. Espanyol, un anuari que recull les vivències i activitats de la penya, i les penes i alegries d'un club modest però universal que, quan ha conquerit èxit els ha sabut celebrar amb elegància i quan toca patir fracassos també sap refer-se i retornar al lloc que li pertoca per la seva història.

Des d'aquell equip màgic, encapçalat pel mític Ricardo Zamora, passant més tard per: Martorell, Teruel, Pérez, Arasa, Rovira, Llimós, Macala, Jorge, Chas, Oliva, Mas, Trias, Fàbregas, i d'altres que a la postguerra varen donar tanta glòria als "Pericos", fins els de recent record que capitanejats per Clemente ens donaren una final europea, ha estat sempre present, l'esperit de sacrifici per a solucionar situacions com la que malauradament pateix aquesta temporada, però què havent recuperat a Clemente, a més del suport de l'afició "Perica" segur que tot es superarà.

Aprofitant aquesta salutació, vull fer especial referència al benvolgut Paco Flores amb qui l'espanyol l'any 2001 va guanyar brillantment la Copa del Rei a València davant l'Atlètic de Madrid. L'entrenador de la casa que tant ha fet per aquest club, i que injustament no se li ha reconegut. Ara el seu destí esportiu es dirigir al Saragossa per retornar-lo a la 1ª divisió, i a fe que ho està aconseguint. Molts èxits Paco i per molts anys.

Voldria acabar amb dos expressions d'espanyolistes històrics: L'Espanyol ha de ser un sentiment, gestionat per una empresa per desenvolupar una noble lluita esportiva.

Lluç Raga i Sauch
Alcalde d'Ulldecona

TOSHIBA

INVERTER

Avda. Barcelona, 3
Tel. 964 456 264 • Fax 964 451 500
VINARÒS

**Experiència
i professionalitat
al seu servei**

ti fem càlid l'hivern

FIGUERAS

REFRIGERACIÓ - AIRE CONDICIONAT

Avgda. Barcelona, 3 - Tel. 964 456 264 - Fax 964 451 500
12500 VINARÒS (Castelló)

MUNTATGES COMPLETS ALIMENTACIÓ I HOSTALERIA

CAMBRES FRIGORÍFIQUES - TÚNELS CONGELACIÓ

BALANCES I BÀSCULES ELECTRÒNIQUES

MAQUINÀRIA I COMPLEMENTS AUXILIARS

SERVEI TÈCNIC PROPI

Salutacions

Daniel Sánchez Llibre, president del RCD Espanyol de Barcelona

En aquest any que ha transcorregut des de la publicació de l'últim número de revista, el nostre estimat Club ha donat un salt qualitatiu importantíssim com a entitat.

Finalment hem pogut veure acomplert el somni de tenir una Ciutat Esportiva pròpia, a la localitat veïna de Sant Adrià de Besòs, on poder formar les nostres joves promeses amb les màximes garanties d'èxit. Una Ciutat Esportiva oberta a tots els espanyolistes. Casa vostra.

Desitjo de tot cor que en gaudiu, perquè us ho mereixeu. La vostra penya, activa, emprenedora, és molt apreciada al nostre Club. Teniu un gran mèrit, amics d'Uldecona, ja que tot i trobar-vos a molts quilòmetres de Barcelona, heu aconseguit que us sentim sempre molt a prop nostre.

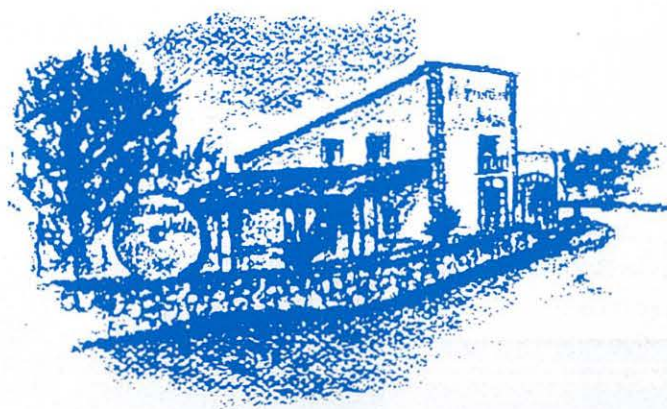
És admirable la forma com doneu a conèixer el nostre Club a Uldecona, mitjançant col·loquis i altres activitats anàlogues, fomentant així l'espanyolisme a la comarca. Aquesta mateixa publicació, Lo Perico d'Uldecona, que arriba enguany a la cinquena edició, n'és un bon exemple.

Per molts anys!

Daniel Sánchez Llibre

President del RCD Espanyol de Barcelona

Un lloc acollidor, un menjar diferent...

RESTAURANT

Les Moles

on la cuina és un art...

www.lesmoles.com
E-mail: lesmoles@lesmoles.com

Ctra. La Sénia, km 2 - Tel. 977 57 32 24
43550 ULLDECONA (Tarragona)

Opinions

M. Carmen Torres

Es momento de mirar hacia el futuro. Hay que dejar de pensar en el pasado, aunque espero que todos hayamos aprendido de él (en lo bueno y en lo malo), y esperar con ilusión y optimismo lo que nos depara el 2003, un año de sueños hechos realidad. El año en el que todos los espanyolistas verán cómo toma cuerpo el anhelo de un campo nuevo y propio. En las próximas semanas se colocará la primera piedra y el Espanyol empezará una nueva y prometedora etapa. Han sido años de espera y de mirar de reojo hacia el pasado. Pero eso se acabó. El club blanquiazul aumenta su patrimonio y lo hará a lo grande, como se merece. Los casi 30.000 socios que tiene ya la entidad necesitan alegrías de este tipo. Basta ya de sufrimientos.

Pero hablando de sufrimientos, ¡vaya temporada que llevamos! No se crean que me olvido del tema deportivo porque para que el campo de Cornellá luzca como se merece es imprescindible que el primer equipo rinda como debe. Esa gran realidad que pronto va a ser el nuevo estadio necesita un Espanyol competitivo y con carácter. La temporada no ha empezado bien, pero todos confiamos en que no haya más problemas y que Javier Clemente y los jugadores enderecen el rumbo de una nave que durante un tiempo ha ido a la deriva. La plantilla está capacitada para no pasar más apuros y para dar alegrías a una maltratada afición que incondicionalmente hace la escalada de Montjuic cada 15 días para vibrar con el Espanyol, aunque eso suponga que tienen que estar varias horas en coche o en autocar y recorrerse media Cataluña (y los aficionados de Ulldecona lo saben mejor que nadie, ¿verdad?). Los más de mil aficionados que se desplazaron hace unas semanas a Villarreal para apoyar al equipo son también otro ejemplo de que la gente es fiel a los colores y que está con la plantilla, en lo bueno y en lo malo, por algo se trata de un matrimonio y un compromiso centenario.

Esos mismos aficionados son los que disfrutaban con los chavales en la Ciudad Deportiva. Sant Adrià sigue siendo un gran motivo de orgullo para la directiva y para todos los espanyolistas. Es la fábrica de jugadores, donde se germinan los cracks del futuro. Como ejemplo tenemos a Marc Bertrán. El defensa de La Pobla se había hecho un sitio en el primer equipo. La suerte le ha jugado una mala pasada, pero ya falta menos para que vuelva a los terrenos de juego. Ánimo Marc. Y ánimo a todas las grandes promesas que cada día sueñan con convertirse en Tamudo, Soldevilla y compañía. Ellos son el futuro. Cornellá y la afición os espera.

M. Carmen Torres

Redactora del suplement del Espanyol del diari MARCA.

*La millor qualitat
al millor preu*

PF JOIERIA

PEPITA FERRÉ

C/ Sant Antoni, 20 - Tel. 977 57 32 49
43550 ULLDECONA

CONGELATS
FRIMONT, SA

Av. Pare Palau, 7 A
Tels. 977 72 00 20 - 977 72 05 78
ULLDECONA (Tarragona)

Talleres ESBAR
Chapa y Pintura

Camí la Roja, s/n - Tel. 977 72 01 78 - 43550 ULLDECONA

Opinions

Eudald Serra

Tot i que encara falten uns quants mesos perquè s'acabi la lliga, estic convençut que al final l'Espanyol no passarà problemes per salvar-se i mantindrà tranquil·lament la categoria. Javier Clemente te defensors i detractors, no deixa indiferent a gairebé ningú, però sembla evident que és capaç de tirar endavant situacions compromeses com ja ha demostrat anteriorment en aquest mateix club i en d'altres.

Però la meua intenció no és parlar de Clemente, ni de la feina que està fent i pot fer al davant del primer equip blanc i blau, sinó de tot el que ha passat aquesta temporada, i el final de la passada, fins arribar a la decisió urgent de contractar el tècnic basc, que d'aquesta manera s'ha convertit en el quart entrenador que ha tingut l'Espanyol durant tot l'any passat.

Està bé, molt bé diria, ser sempre positiu, mirar cap endavant i pensar en el present i en el futur; però això, em fa l'efecte, no vol dir que el passat s'hagi d'oblidar i no treure'n conclusions per no tornar-hi a caure.

I sincerament penso que el passat més immediat de l'Espanyol és per reflexionar-lo i de veritat, des del Consell d'Administració fins a la massa social de l'entitat.

O no dona per reflexionar la sortida del club que ha tingut Paco Flores l'estiu passat? Tant costa que els de casa se'ls hi reconeixin els mèrits abans de marxar? Vist el d'aquesta temporada tant malament es van fer les coses les dues últimes temporades i mitja? Tant necessari era el fitxatge de Juande Ramos, el qual va arribar com a gairebé «salvador» de l'equip? Quina trajectòria i quin final va tenir el tècnic que, segons alguns, havia d'arreglar tot el que el seu predecessor no havia sabut fer?

I sobre els fitxatges? Cal o no reflexionar sobre la política de reforços d'aquesta temporada? On és Manning? i Luque? i Boghossian? i Xavi Roca?

No voldria ser ni negatiu ni destructor, ben al contrari, però em fa l'efecte que veure el futur amb optimisme no treu que s'hagi de ser crític amb el que ha passat. És bo reconèixer les equivocacions com alguns consellers han reconegut, començant pel president, però potser no n'hi ha prou només amb dir-ho.

Oblidar el passat, de cap de les maneres. Aprendre del que s'ha fet bé per seguir així i de les errades que s'han comès perquè no tornin a passar sembla el més lògic.

Eudald Serra

Periodista de Catalunya Ràdio

Ferran Martorell

Aquest any no hem tingut massa problemes per decidir a qui li fèiem l'entrevista central de la nostra revista. Ferran Martorell ha estat el "personatge" de l'any. Primer va sorprendre que entrés a formar part del Consell d'Administració, quan tothom sabia que era una persona propera a les tesis del primer accionista; al poc temps va ser notícia per la seva dimissió com a conseller (conseller "florero" ho va qualificar ell), i finalment ha estat notícia perquè ha estat, "la veu de l'oposició". Tot aquest "moviment" ens va posar fàcil la elecció; només depenia de que ell acceptés i ell ho va fer, de seguida i amb amabilitat.

- Sr. Martorell hem de parlar de tot però ho hem de fer cronològicament; com es produeix la seva entrada al Consell, per què i en quines condicions?

La raó es molt senzilla: se'm va preguntar si ho volia fer i a mi, com crec que a qualsevol perico, em feia il·lusió poder ajudar el nostre Club i vaig acceptar. A més vam parlar del model de club i del que jo podia aportar; fins i tot ho vaig fer arribar al President per escrit. En principi semblava que estàvem d'acord, però després no es va tenir en compte res d'això. Tanmateix havíem comentat la possibilitat de que m'encarregués de

«Crec que l'Espanyol esta sent molt injust amb Lara»

temes de futbol base, donada l'experiència de la meua Fundació, o de ser interlocutor amb els mitjans de comunicació, amb els quals tinc molt bona relació. Però... renoi...! després de tot això, res de res.

- Al poc temps de ser conseller vostè ja li va fer saber al president que plegava; què va passar en tan poc temps?

Doncs el que us he dit, l'incompliment del que s'havia parlat. I al veure que allí no pintava res li vaig dir al President que ho deixava. Això va ser molt prompte,

pràcticament a la pre-temporada. Però jo no soc oposició; el que passa es que parlo molt clar i continuo donant el meu punt de vista, diferent al que te l'actual Consell, a qui m'ho pregunta.

Pocs dies després de dimitir hi va haver una reunió on estaven el president, Alfred Torras, Jordi Alberic i vostè. La premsa deia al dia següent que els crícs es sentien des del carrer i que van demanar la dimissió del president. Què hi ha de cert en tot això?

També hi estaven en José Luis Perelló i Pere Botet. Va haver un moment en que vam aixecar una mica el to de veu en Perelló, el President, jo mateix... però tampoc va arribar la sang al riu... En cinc hores de reunió només vam aixecar la veu un moment... Nosaltres vam dir el que pensàvem i la forma en que podríem recolzar el Consell però la nostra proposta va ser rebutjada; per tant, cadascú a casa seva i s'ha acabat.

Però es cert que li van demanar la dimissió al president?

Li vam dir que des de llavors fins al juny entre tots havien de salvar el club i després s'hauria de constituir un nou Consell.

O sigui, vostès apostaven per un consell nou, amb un nou president, a partir de juny ...

Perquè veiem com anava la cosa en tots els sentits: econòmic, esportiu i social ... I pensàvem que s'havien de fer les coses d'un altra manera però... a partir del moment que acabi la temporada, no abans. Vegeu, quan un equip canvia tres entrenadors en una temporada això vol dir que les coses no s'han fet bé; no hi ha cap equip que amb tres entrenadors acabi jugant la UEFA.

Es per tot això que nosaltres dèiem que havíem d'ajudar tots a l'Espanyol i fer canvis al final de temporada. Quins...? Doncs els responsables!, els responsables de cessar a determinats tècnics, de fitxar jugadors que no

«A mí em volien per al Consell per les meves accions»

rendeixen, els responsables d'una sèrie de coses no solament esportives...

I hem comès errades molt greus, com no aprofitar la crisi del Barcelona..., en els últims tres anys, l'últim de Núñez i els dos de Gaspart, amb una crisi institucional tan greu, nosaltres no hem sabut aprofitar aquest moment per estar per davant...!

Vostè diu que van demanar que es canviessin els responsables del que ha passat aquesta temporada. Aquí és on volíem arribar. Noms i cognoms. Perquè aquest és el gran secret. Qui ha fet tant de mal ?

Bé, jo no crec que hi hagi un sol responsable. La meua opinió és que el President ha estat mal aconsellat per determinades persones... Mireu, diuen que «es diu el pecat i no el pecador»; a més no puc dir noms perquè no he estat tant de temps com per conèixer tot tant exactament, i seria molt greu que digués un i no fos veritat ...

Quan vostè va deixar el Consell va exposar el seu punt de vista per mig de la premsa i va atacar, encara que sense dir el seu nom, el director general...

Es que jo crec que un director general d'una S.A.D. de futbol no pot ser el responsable de tot, i no estic parlant d'en Marcó en particular sinó del futbol en general. Un director general de futbol ha de saber alguna cosa d'aquest món, perquè el món del futbol és complicat, jo diria que fins i tot més que el de l'empresa.

Es a dir; vostè considera que Marcó no sap prou de futbol com per dirigir un club...

Jo crec que és possible que d'aquí a tres anys sigui un gran director general, però ara li falta experiència i s'ha de tenir molta cura de prendre determinacions i que el Consell aprovi aquestes determinacions.

Perdoni, però el Consell està per damunt del director general i per tant seran ells els últims

«L'Estadi de Cornellà crec que és una gran idea, però s'ha de construir amb l'equip a primera»

responsables i no Marcó...

Al final les empreses tenen una forma piramidal i a la punta de la piràmide hi ha un responsable últim i aquest és el càrrec més alt en una institució. Encara que no es l'únic responsable, jo crec que ho son tots els consellers mentre estiguin allí.

Com es que a l'Espanyol passen coses tan estranyes? Com es possible que el màxim accionista d'una societat estigui fora de tot? Això només pot passar a l'Espanyol...

El Sr. Lara era vice-president i va dimitir, després va posar dos consellers de la seva confiança que també van dimitir; això vol dir que hi ha coses que no funcionen entre el Consell i el màxim accionista. L'Espanyol està sent molt injust amb Lara per que ell a fet molt pel club.

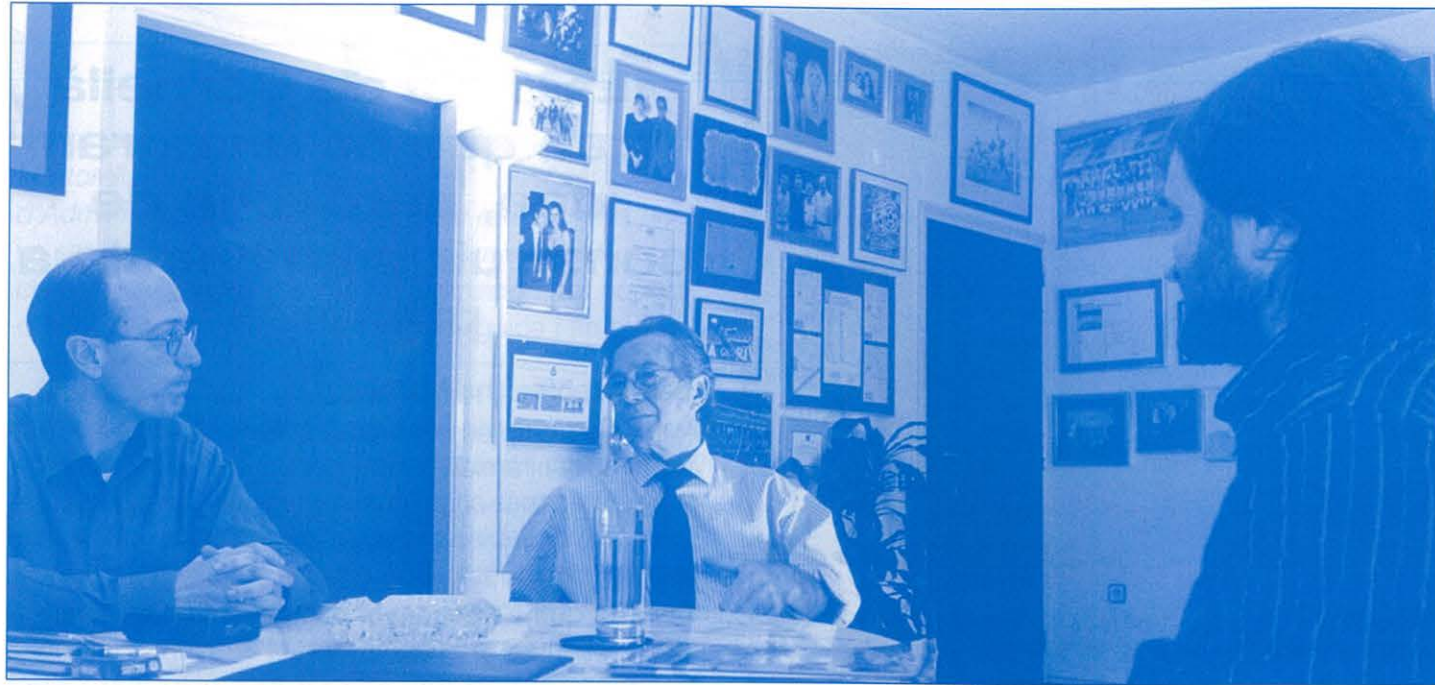
Crec que aquest va ser un motiu de molt pes a l'hora de venir a buscar-me a mi ja que, encara que amb

Gaby
La Sénia

serveis de jardineria

Tarragona, 11 tel. 977 713 675 mobil 657 907 417

- ◆ Disseny, muntatge, manteniment de jardins i terrasses.
- ◆ Poda-neteja de palmeres.
- ◆ Poda ornamental i de formació.
- ◆ Trituració de restes de poda (fins a 15cm de diàmetre).
- ◆ Desbrossats generals i manteniments herbicides de recintes industrials.
- ◆ Xerojardineria (jardins de baix manteniment i reg).

molta diferència amb Lara, soc el segon accionista del Club.

O sigui que vostè creu que el van venir a buscar per les seves accions...

Si, jo crec que sí.

Fins ara hem parlat de tot allò amb el que vostè no

«La responsabilitat del que passa a una institució es, sempre, del que té el carric més alt»

està d'acord. Però ara hauríem de parlar en positiu.

Com creu vostè que s'hauria de gestionar el club?

Per resumir, en l'aspecte econòmic no estirar el braç més que la mànega, pel que fa al tema esportiu fixar menys jugadors i de més qualitat, no fer coses estranyes com portar un jugador japonès per vendre samarretes al Japó i buscar gent que assessori molt bé en fitxatges..., clar que falta veure si els que formen el comitè tècnic de l'Espanyol han tingut opinió amb els fitxatges. Socialment crec que s'ha d'aprofitar més la crisi institucional del competidor, porten uns anys molt dolents i si ells ho fan malament nosaltres pitjor...

Si realment pareix una carrera a veure qui ho fa pitjor...

El futbol català de primera fa pena.

Dos preguntes per acabar.

Vostè va dimitir de conseller de l'Espanyol però

continua sent vice-president de la Fundació R.C.D. Espanyol. Com està la Fundació? Es treu tot el profit que es podria treure-hi?

Es va muntar amb molta il·lusió, ara mateix no recordo ni el temps que fa que no ens hem reunit, però jo diria que els patrons de la Fundació no tenim capacitat de maniobra perquè, i parlo sota el meu punt de vista, hi ha massa patrons que a la vegada són consellers, i per tant la possibilitat de que tirin endavant propostes que no siguin les del consell és quasi nul·la. El que sí que fa molt bé la fundació és, però, l'organització de fòrums; penseu que al Barcelona els fòrums s'organitzen per iniciativa externa (Fòrum-Samitier) i nosaltres els organitzem des de casa, cosa que considero molt positiva i a més són molt interessants.

Hem de parlar del camp de Cornellà. Vostè el considera tant important com es diu i com es finança?

A mi el camp de Cornellà em pareix una gran idea. I segons sembla, i tant de bo que sigui així, que la proposta econòmica per fer el camp no afecta fortament a la part econòmica del Club, ni ens hem d'hipotecar amb crèdits impossibles. Jo crec que és quelcom que tots els pericos hem de recolzar. Ara bé també he de dir que crec que és bàsic que el camp de Cornellà es construeixi amb l'equip a primera divisió.

Ha sigut un autèntic plaer parlar tanta estona amb un perico, amb el qual es pot estar d'acord o no, però que quan parla del seu equip ho fa amb passió i vehemència. L'Espanyol és part fonamental de la seva vida.

Jose L. Llopis i Jeroni Castell

Josep Lluís Marcó

Aquesta és la segona etapa de Josep Lluís Marcó a l'Espanyol, la primera fa quatre anys aproximadament va ser director financer, i en aquesta segona etapa que va començar fa un parell d'anys primer va arribar oficialment com adjunt a la presidència que era una manera d'exercir de director general sense treure el "títol" a Fernando Molinos que ho havia estat fins llavors. Des de que Molinos va marxar del club ja té, a més del càrrec, el títol.

La seva gran missió era la professionalització del club, la tant parlada professionalització. És evident que des de la seva arribada han canviat moltes coses, però també és cert que des de fora i la distància, dona la sensació de que encara falta bastant per a ser un club completament professionalitzat.

El que sí és cert és que no ha passat desapercebut, té grans defensors i forts detractors.

Des d'alguns sectors de la premsa el fan responsable d'enlentir moltes vegades les operacions, també se l'ha acusat de "resoldre" moltes coses als tribunals, en canvi els seus valedors, diuen que ha posat ordre als números i qui ha evitat problemes molt seriosos al club. De tot això en volem parlar en ell.

Sr. Marcó vostè quant sent totes aquestes coses que diu?

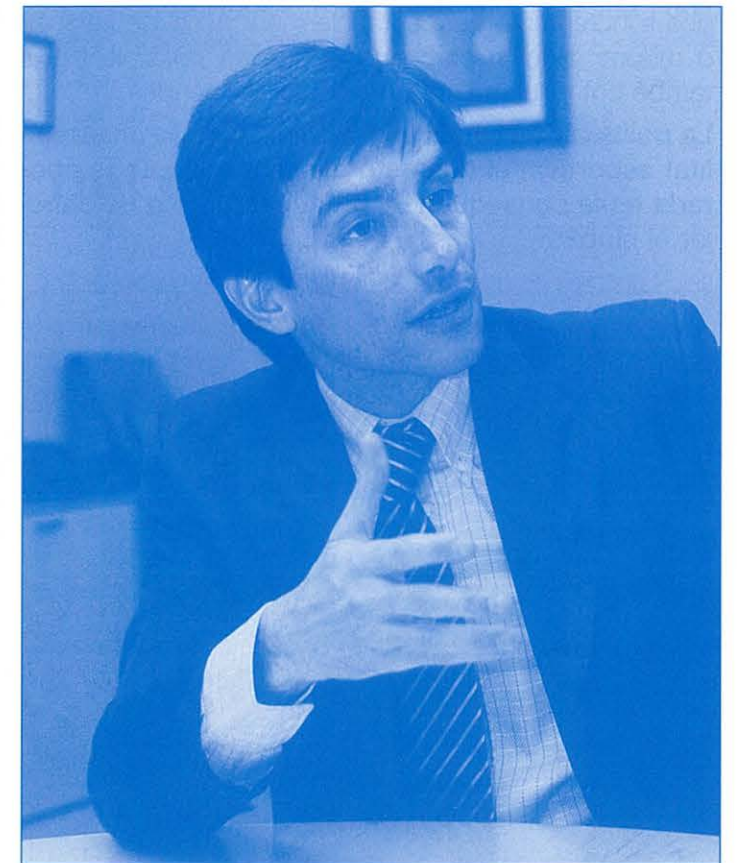
Anem per parts, en quant a la professionalització; canviar l'inèrcia d'una entitat centenària com és l'Espanyol no es fa d'un any per l'altre, s'han d'anar corregint les coses poc a poc i en això estem ara mateix. Hi ha una manera de canviar aquesta inèrcia d'una forma radical i es canviant les persones, però aquesta sempre té que ser l'última opció per que a més de professionals també tenim que ser humans.

En quant a les crítiques que es fan de mi, jo crec que el que passa és que hi ha una crisi en el model de gestió del clubs de futbol. Quant tu tens un "conflicte" com el de l'Espanyol amb Juande Ramos hi ha tres formes de resoldre; una és "pagar i callar", l'altra és intentar

«Nosaltres ens vam avançar dos anys a la racionalització del futbol»

negociar i trobar una solució que sigui el menys dolenta possible per a tothom i la tercera és anar als tribunals. Normalment als clubs de futbol s'ha passat per la primera, per que l'altra part no ha estat acostumbrada a fer la segona de negociar, llavors quant tu vols plantejar la de negociar no hi volen entrar per que no estan acostumbrats a això, sempre s'els ha pagat sense discutir. Llavors l'única opció que queda és la d'anar als tribunals per tal d'arribar a una situació intermitja.

En quant a que es diu que ralentitzar les operacions no es res més que anar a buscar l'òptim per al club del qual defenso els interessos. Moltes vegades es tracta de demostrar a "l'altra" part que no tens tanta necessitat, per que si et detecten necessitat acabes pagant el gust i les ganes.

Totes aquestes maneres d'actuar són normals en el món de qualsevol empresa, el que passa en el món del futbol, és que aquí està la premsa tots els dies devorant actualitat i pot parèixer, de tant sentir-ho o llegir-ho que es fa llarg, però jo crec que quant s'han de fer operacions de molts diners no es pot fer amb dos dies.

I dels seus defensors ...

El primer que vaig fer jo quant vaig arribar va ser dir: mireu tal com anem podem acabar molt malament. Aquest estiu els clubs ja han començat a veure el que pot passar i han començat a racionalitzar la gestió dels seus pressupostos, en canvi nosaltres ens vam avançar

«Els pressupostos del club no estan del tot nivellats i aquesta temporada s'haurà de fer alguna venda»

dos anys. I això que ara potser ens està fent patir una mica, crec que en el futur ens donarà molta tranquil·litat.

Com està ara, exactament la situació econòmica del club, perquè hi ha rumors de que a final de temporada no hi ha mes solució que fer vendes importants, per tornar a tapar les pèrdues d'aquesta temporada?

Es veritat que els pressupostos del club no estan del tot nivellats encara i que per a fer-ho s'haurà de fer alguna venda. També es cert que estem pendents de com acabarà el tema dels drets televisius, ara tothom diu que aniran a la baixa però jo crec que no, tampoc crec que s'incrementen espectacularment però mantenir-se o millorar algo jo crec que si que és possible i això també pot influir a l'hora de decidir les vendes.

La política de vendre normalment porta a una debilitat esportiva; el que està passant aquesta temporada es la conseqüència d'aquesta forma de sanjar el club?

Jo crec que no. Aquest últim estiu hem fet un esforç important per portar jugadors, el que passa que la direcció i la configuració dels fitxatges, que va estar portada per l'entrenador que ara ja no hi es, segurament es podia haver fet amb més èxit si els recursos els haguéssim invertit d'un altra manera. I més encara, la mateixa plantilla que es té, portant-la millor del que s'ha fet des del començament, amb una pre-temporada més tre-

ballada, més seriosa.... segurament també ens hagués donat més bon resultat.

L'ampliació de capital no pot ser una alternativa a la venda de jugadors per sanejar el club?

L'ampliació de capital es una solució molt puntual. Jo crec que la solució és baixar els costos i pujar els ingressos i si llavors vols fer una ampliació de capital amb aquells diners pots fer créixer el club.

Anem a veure si ens entenem; quant vostè arriba al club es troba en una situació econòmica molt complicada, i el primer objectiu que es proposa es arribar, amb un plaç mig, a deute zero. Insisteixo, per fer deute zero, es a dir, per ingressar diners per compensar el deute no es pot fer ampliant capital i així no debilitar la plantilla?

Una ampliació de capital realment et serveix com una venda de jugadors bé, però el procés més important que hem de fer, no es una ampliació de capital o una venda de jugador avui, perquè això no es fer deute zero... millor dit es fer deute zero avui però demà tornes a estar igual. El més important es anivellar els balanços. El pas més important que ha de donar el futbol és arribar a que cada any els resultats donin beneficis en comptes de pèrdues i llavors ja no estiguis obligat a fer vendes.

I quant l'Espanyol arribi a aquest punt, que fem? Intentem fer un club amb aspiracions i competitiu o ens conformem en no baixar perquè l'Espanyol no dona per a més?

«La plantilla que tenim, millor portada des del començament, ens hagués donat millors resultats»

A partir d'aquell moment es: potenciar els jugadors de la cantera, fer créixer els ingressos el més possible, cosa que ja estem fent i en aquest sentit el projecte del nou estadi es un punt molt important per que serà una eina fonamental al hora d'augmentar els ingressos per merchandising, l'explotació del estadi fora dels dies de partit, els bars, la part comercial que hi ha al voltant del estadi..., tot això ens ha de suposar uns ingressos que ens permeti apuntalar, amb gent de qualitat, un equip majoritàriament fet a casa.

Si aquesta temporada no acabès bé esportivament, Déu no ho vulgui, influiria en tot aquest projecte de l'entitat?

Home..., en el que eés la construcció del nou estadi crec que no, ara bé en el que és la salut del club seria un cop molt dur.

Ja que parlem del patrimoni i del futur del club, últimament ha sortit a la premsa que les obres de la ciutat esportiva les volen parar per falta de recursos per continuar. Que hi ha de cert en tot això?

El que volem fer en la Ciutat esportiva és acabar el que hi ha ara fet per tal de que es pugui "funcionar" i deixar la següent fase per ja veurem quant, per que el club té altres prioritats. El que volem es acabar-la per que sigui "funcional" i no fer despeses que no ens podem permetre.

La construcció del camp de Cornellà afectarà als pressupostos ordinaris del club i per tant a potenciar l'equip?

Jo crec que no influirà amb l'àmbit esportiu i amb els recursos propis del club. Tot el que es el projecte global

assemblea d'accionistes ja se li va fer al president. Si ara poguessin fer enrera cessarien a Paco Flores?

Bé el que va dir el president era que havien sortit perdent amb el canvi....

Perdoni que el talli, el President va dir, textualment, "la vam cagar"...

Mireu jo no sóc qui per cessar o fixar un entrenador, per que això depèn del Consell, però realment joestic d'acord amb el president al dir que, comparativament vam sortir perdent... ,en quant a Juande Ramos de Flores, no estic parlant del Clemente

Home està clar que ni Clemente ni Moya són els responsables de tot el que ha passat, no sabem encara qui és, o són, els responsables però ells segur que no.... Parlant de responsabilitats, tota la culpa era de Ramon Paris... per que ha estat l'únic "mort" d'aquesta guerra?

«El camp de Cornellà es fonamental en el creixement del club»

de Cornellà generarà recursos com per poder invertir amb la construcció del camp i la part que hi haguem de posar-hi la traurem del que seran els ingressos futurs de la millora d'ingressos que aquell camp generarà comparat amb el que tenim ara.

En vostè no hem parlat de temes esportius, per que no és el seu apartat però abans d'acabar no volem deixar de fer-li una pregunta que en la ultima

No. Jo diria més de Juande Ramos que de Ramon Paris.

Bé deixem l'entrevista aquí per que si no segurament entrariem en unes coses que, avui no toquen, que va dir algú. Moltes gràcies per atendre-mos Sr. Marcó i li desitgem molta sort, perquè conduir aquest Espanyol no es fàcil.

Jose L. Llopis i Jeroni Castell

Javier Clemente

Todos los años en nuestro anuario, si hay cambios en el banquillo solemos hablar con el nuevo técnico; este año ya se nos han escapado dos para entrevistar, mala señal.

Ha vuelto Javier Clemente en su tercera etapa en el club, admirado por unos, odiado por otros, él no pasa nunca desapercibido. En su primera etapa consiguió el logro europeo más importante en la historia del club y en la segunda salvamos de una situación muy comprometida, pasando después a ser seleccionador nacional. Desde su llegada, el equipo ha ganado en seguridad y solvencia defensiva, esperemos que su llegada signifique la salvación; trabajo tendrá. Al entrevistarlo tuvimos la sensación de hablar con alguien con mucha experiencia, dominador de todas las situaciones y que no hay que enseñarle nada del mundo del fútbol.

Ánimo Javier, que tu experiencia nos ayude.

Suponemos que le hubiera gustado coger al equipo a principios de temporada y no en las actuales circunstancias; de haber podido planificar el tema deportivo, fichajes, etc... ¿se parecería el equipo a la actual plantilla?

«El que sabe de fútbol tiene que montar el equipo de atrás hacia adelante»

Hay que ser respetuoso con lo que se ha traído y decir que cada entrenador tiene sus gustos, y luego también depende de los medios que hay en el club y de lo que pueden traer; es una pregunta un poco complicada porque uno no sabe las posibilidades económicas que tiene el club en esos momentos, pero lo fundamental es que yo estoy muy contento de haber venido y que me gusta la plantilla actual aunque como todo, se puede mejorar.

Si en algo ha cambiado el equipo desde su llegada, es que ya no nos meten tantos goles; ¿es de los que cree que los equipos se hacen de atrás hacia adelante, dando principal importancia a una buena defensa?

El que sabe de fútbol el equipo lo tiene que hacer de atrás hacia adelante, y el que no sabe de fútbol y quiere vivir de la publicidad y de los halagos hace el equipo de «alante» para atrás y acaba siendo un desastre.

Dada la competitividad que existe en la liga, cree Ud. en un Espanyol de futuro formado en gran parte por jugadores de la cantera reforzado por un par de fichajes de buen nivel? o de esta manera, estaríamos condenados a sufrir?

En general en un porcentaje alto debe funcionar la cantera, pero para hacer una buena campaña en la liga española necesitas extranjeros que apuntalen los puntos débiles del equipo.

El aspecto psicológico en las plantillas es fundamental?, porque ahí tenemos el caso de la Real, prácticamente con la misma plantilla ha pasado de luchar por no descender a disputar el título.

No, no es el caso de la Real, pues ha hecho cuatro fichajes y esto representa el 40 por ciento del equipo y el 40 por ciento de una empresa es mucho cambio; són Karpin, Nijat y Schurrer si ahora le sumas el nivel de Xavi Alonso que es un año mayor y ha jugado más partidos en primera estamos hablando de la mitad del equipo, por eso cuando dicen que la Real no ha fichado mucho resulta que ha cambiado la mitad del equipo, y siempre los buenos jugadores hacen jugar a los de al lado mejor de lo que jugaban cuando tenían gente de menos nivel alrededor. Por lo que aparte del tema psicológico sigue siendo fundamental el tema deportivo.

Si una cosa ha destacado en su carrera, tanto a nivel de club como de selección ha sido que los jugadores siempre han estado a muerte con Ud., díganos cual es su secreto.

Yo creo que el secreto es ser normal, hablar claro, no decir cosas que luego no cumples, y decir: ésta es la línea de trabajo, este es el plan de trabajo y a eso nos comprometemos, ser fiel a eso y nada más.

Yo me llevo bien con los jugadores porque juego limpio con los jugadores.

Porqué cree que le persigue esa leyenda de no ser partidario de los jugadores técnicos, muchos creían que con su llegada Ivan de la Peña o Maxi tendrían que hacer las maletas y ahí están jugando casi todos los partidos...?

«En esto estoy de acuerdo» «no me gustan los jugadores estrellas» conmigo no ha jugado nunca Raúl, Alfonso, Kiko, Julio Salinas, Pep Guardiola, Echevarría, etc... o sea que ninguno de los jugadores buenos del fútbol español ha jugado conmigo. No se como se pueden decir estas cosas.

«Yo siempre juego limpio con mis jugadores»

¿Cual es su modelo de estructura de club, cree en el método manager general, estilo Valdano, que esta tan de moda últimamente?

Estilo Valdano precisamente no, pero una estructura de club fundamentada en el tema deportivo si, porque yo creo que la esencia de un club de fútbol es precisamente el fútbol y creo que todos los clubes deben tener

«Para hacer una buena campaña además de la cantera necesitas extranjeros que apuntalen los puntos débiles del equipo»

una estructura técnica deportiva para montar las bases de futuro, independientemente de quién esté de entrenador, pues no puede ser que venga un entrenador y traiga cinco jugadores nuevos, luego viene otro y no le gustan y trae otros cinco, eso se convierte en un desastre económico.

Tiene que haber una estructura de club y contratar profesionales que vayan en la línea de ese proyecto. Pero el mundo del fútbol es lo menos lógico que existe.

Y por último, ¿te ves el año que viene en el Espanyol?

En el mundo del fútbol el mes que viene esta lejísimo, de aquí a seis meses me parece una barbaridad y yo en esas cosas no pienso. En definitiva ya se verá.

Jose L. Llopis i Jeroni Castell

Joan Labernia

Tots els anys al nostre anuari, parlem en algun xiquet d'Ulldecona dels que estan a l'escola de tecnificació de l'Espanyol a Amposta. Sempre ho fem amb satisfacció per que ens agrada que l'Espanyol es fixi amb nens del nostre poble, però el cas de Joan Labernia Vidal es molt especial per a nosaltres. Joan es «perico» des de que va néixer, tota la seva família són socis de la penya i "pericos" convençuts.

Joan va néixer el 24-12-1991, té per tant 11 anys i està cursant 6è de primària i pel que sabem els porta molt bé. La seva passió es jugar a futbol. Va començar a fer-ho als sis anys amb el C.F. Ulldecona, on ara està jugant a l'aleví. Com dèiem abans aquesta temporada a entrat al centre de tecnificació de l'Espanyol.

Joan, com vas entrar a formar part del centre de tecnificació de l'Espanyol.

Durant unes setmanes vaig fer uns entrenaments, fins que hem van dir que m'acceptaven.

Explicant una mica com son els entrenaments.

Tenim tres entrenadors, Josep Valls, Josep Gombau i Agustí. Cadascun ens ensenyen tècniques diferents; aspectes ofensius, defensius, força, velocitat, control, etc....

Quants entrenaments fas a la setmana?

Tres. Un a Amposta al centre de tecnificació i dos amb l'Ulldecona.

Quin seria el teu gran somni al futbol?

Jugar a l'Espanyol, que sóc "perico".

Quin es el teu ídol?

Raül Tamudo.

En quina posició t'agrada jugar?

Em dona igual, m'agrada a tots els llocs.

Joan, vols dir alguna cosa mes?

Si, vull donar les gràcies a l'Espanyol per posar el centre a Amposta i vosaltres per aquesta entrevista.

Gràcies a tu Joan i ja saps, d'aquí al primer equip de l'Espanyol.

Narcís Ausensi

Fran Ponce

Fran Ponce Vidal. Va néixer el 15-10-1992. Estudia a l'escola pública Ramón y Cajal d'Ulldecona, 5è curs. Juega de porter amb el C. F. Ulldecona ja fa 4 anys. Actualment és Aleví.

Aquest any ha començat a entrenar a l'escola de tecnificació de l'Espanyol.

Qué fas a l'escola de tecnificació de l'Espanyol?

Vaig a entrenar-me de porter, que es la posició en la que jo jugo.

Qui és el teu entrenador a l'escola de tecnificació?

Juan Liziana.

Com són els entrenaments?

Són molt complerts i cansats. Treballem molt la tècnica i ens ensenyen moltes situacions reals del joc. Són entrenaments específics per a porters.

On voldries arribar com a porter?

A jugar a 1a divisió.

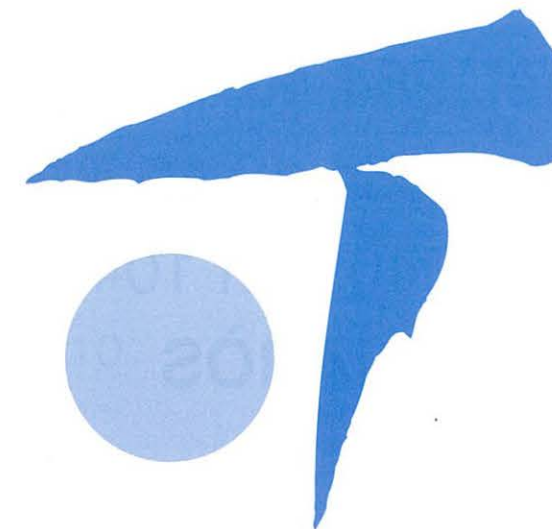
Com et va a l'escola?

Bé, faig cinquè i de moment ho vaig aprovant tot.

Fran, vols dir alguna cosa més?

Si. Vull donar les gràcies a l'escola de tecnificació de l'Espanyol per fer uns entrenaments per a porters ja que aprenem molt i ens ajudem a millorar. I també voldria afegir que la Penya Blanc-i-Blava d'Ulldecona ens va donar entrades als jugadors de l'Ulldecona per anar a veure un partit de l'Espanyol al estudi Lluís Companys contra el Valladolid, partit que va guanyar el Espanyol per 1 a 0. Es per això que també els vull donar les gràcies.

Narcís Ausensi

Caixa Tarragona

Plaça Església - ULLDECONA

Rotulaciones
TOLDOS *Valls*

Tel. 964 40 14 17
Fax. 964 40 15 01
CN 340, km 1049
VINARÒS

TALLERS FIBLA, S.L.

OPEL

Tel. 977 72 00 23 - Fax 977 72 14 24
E-mail: tfibla@retemail.es
43550 **Ulldecona**

TALLERES

Fibla-Gallardo, S.L.

Puertas Metálicas - Auxiliar del Mueble

c/ Amposta, s/n. • Tel. 977 72 05 79
43550 **ULLDECONA**

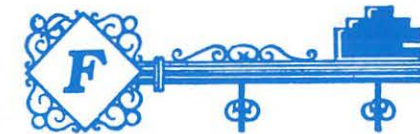
GARROFES I AMETLLES **VIOLETA**

c/ Barcelona, 10
L'AMPOLLA
Tel. 977 460 051

MUSIC BEER BAR BURGER

Marcel Miralles, 20 - Tel. 977 59 34 59
L'AMPOLLA (Tarragona)

HIERROS
ARTÍSTICOS

Amadeo Fernández

Fábrica: Vidal i Barraquer, 72
Tel./Fax 977 72 12 20
43550 **ULLDECONA** (Tarragona)

Petrocat

Distribució **LABERNIA I FILLS SCC**

Major, 106 - Tel. 977 72 00 81
43550 **ULLDECONA**

JOSEP PASALAMAR

FRUITES, VERDURES I QUEVIURES

Qualitat i servei!

Sergio Morgado

Sergio Morgado fue jugador del Espanyol y ya coincidió con Javier Clemente en el Atlético de Madrid y en el Espanyol. Es el actual Director Técnico de nuestro club, un club donde sabe que tiene unas importantes limitaciones económicas para desarrollar su actividad pero esto lo combate con su gran ilusión y profesionalidad.

Sabe que está en un club complicado, era partidario de que Flores siguiera y ya no está, tampoco quiere que se carguen tintas contra Juande Ramos y ese gesto le honra y ahora está a muerte junto a Javier Clemente. Después de hablar con él, la conclusión es clara, rebosa honestidad por los cuatro costados.

Explíquenos las funciones del Secretario Técnico en los clubes, ¿tienen poder absoluto en política de fichajes? ¿fichan los presidentes? ¿el entrenador de turno siempre tiene la última palabra?

La función principal es la captación de jugadores, ¿en qué consiste? pues en viajar, en estar atento a las competiciones... evidentemente siempre hay que amoldarlo al tema económico, y más como está hoy en día el tema del fútbol, aunque yo no creo que vaya a sufrir en este aspecto un descenso tan acusado como se comenta, el miedo que haya habido en estos dos últimos años es porque se terminaban los contratos televisivos y mucha gente había vendido por delante esos contratos, pero creo que ahora se renovarán y se volverá más o menos por la misma línea.

En cuanto a que los presidentes fichan, pues no creo, aunque algunos tienen sus caprichitos, sus jugadores que les gustan que suelen ser grandes jugadores, pero volvemos a lo de antes, el tema económico manda; y el entrenador pues casi siempre tiene la última palabra.

Con la marcha de Flores, el club parece ser que optó por un giro en la política deportiva y de fichajes, y decidió dejar de tener un primer equipo formado en gran parte por gente de la cantera y formar el equipo principalmente con gente de fuera. ¿En que tanto por ciento colabora Sergio Morgado en esa decisión?

No creo que sea colaborar o no colaborar; yo en un principio tengo que decir que no tenía ningún problema en que Paco Flores hubiera continuado aquí, pues hizo una temporada muy digna; y creo que tampoco fue un cambio de política, sino que se firmó a un nuevo entrenador, que en el anterior campeonato había quedado en quinta posición y evidentemente esta persona no se iba a conformar en jugar en posiciones complicadas o a mitad de la tabla, por lo que además de gente de la cantera, deseaba contar con jugadores de cierto nombre o prestigio, pero volvemos a lo de antes y a lo mejor la economía no permitía eso.

La temporada pasada en cierto momento parte de la prensa quiso poner de manifiesto un enfrentamiento entre Ud. y Paco Flores. ¿Qué hubo de cierto en todo eso?

Nada, en ningún momento.

Ser secretario técnico de un club digamos de los grandes debe ser muy gratificante, pues en condiciones normales puedes optar a jugadores de gran cartel en el mercado, en un club como el Espanyol te lo has de currar mucho más no? has de hacer un gran trabajo, digamos de investigación de jugadores de buen nivel que no jueguen habitualmente en sus equipos, etc para conseguir el fichaje o una posible cesión.

Es igual de gratificante, pero lo que pasa es que más que tener que trabajar más, corres más riesgo. Evidentemente, el que ficha a Zidane o a Figo no se equivoca, tu fichas a un jugador de segunda línea y a lo mejor no te equivocas pero el jugador no se adapta al equipo.

Pero tienes la misma recompensa, tienes el mismo trabajo y en definitiva es gustarte el fútbol.

Tampoco conlleva más trabajo de investigación, lo que pasa es que miras otra serie de jugadores, tu no puedes ir a firmar al Milán, al Inter, o al Manchester United, el Madrid si puede hacerlo, te tienes que limitar a otro tipo de equipos aunque es bueno tener conocimiento de todo.

La etapa de Juande Ramos ¿que opinión te merece?

Yo creo que no hay que cargar las tintas en Juande Ramos, no hay que buscar culpabilidades, lo que hay que hacer es buscar soluciones; Juande ha tenido una trayectoria muy positiva en los últimos años, y por circunstancias, porque no se encontró cómodo o no tenía lo que el quería no cuajó en el club, aunque no se puede obviar que la etapa no ha sido positiva para el equipo.

Coincides con nosotros en que el Espanyol no es una de las tres peores plantillas de la liga, ¿entonces saldremos adelante?

En cuanto a plantillas seguro, lo que pasa es que el equipo se ha encontrado en una situación desagradable

desde un principio, todo lo contrario por ejemplo que la Real Sociedad que ha vivido en el alambre estos últimos años y ahora se ha encontrado luchando por el título y eso le ha dado una moral y una confianza que le ha hecho ganar partidos casi de rebote; nosotros en cambio es todo lo contrario, partidos como el Pamplona o el Vitoria en condiciones normales se hubiera conseguido mejor resultado pero esa inseguridad e intranquilidad afectan al equipo.

Tenemos una plantilla para estar tranquilamente en mitad de la tabla.

Tu coincidiste con Javier Clemente en el Espanyol en su segunda etapa como técnico en el club. ¿Reclamó el Consejo tu opinión respecto a su fichaje como entrenador?

No, cuando la cosa estaba mal a mi me preguntaron una serie de entrenadores y Javier Clemente estaba entre ellos; yo a Javier ya lo conocía desde su etapa en el Atlético de Madrid en que coincidí con él, y hay que reconocer que tiene mucha personalidad y sabe asumir toda la presión y puede enfrentarse a todo y a todo el mundo y eso es bueno para el jugador.

Jose L. Llopis i Jeroni Castell

CONSULTORIA EUGENI, SL

Assessorament Fiscal, Comptable i Laboral
Auditories de Comptes
Planificació Fiscal i d'Inversions
Assegurances
Agent col·laborador de Banc de Santander

C/ VIDAL I BARRAQUER, 22 - BAIXOS
TEL. 977 57 32 90 - FAX 977 57 32 69
E-MAIL: EUGENI@EUGENI.COM - WWW.CEUGENI.COM
ULLDECONA

Major, 60 • Tel. 977 72 00 57 • ULLDECONA

H
★

Restaurant - Hotel
BON LLOC

Tels. 977 72 02 09 - 977 57 30 16
43550 ULLDECONA

PREFABRICATS I
SUBMINISTRAMENTS
PER A LA CONSTRUCCIÓ

Tenda i Magatzem a la Plaça Catalunya
Tel. 977 72 00 34
Magatzem i fàbrica a ctra. La Sénia
Tels. 977 72 02 35 - 977 72 02 66 - Fax 977 72 03 68

Nofre, S.a.
ULLDECONA

RENAULT

MANEL ROCA CARAPUIG

Vendes i Tallers:
Ctra. Vinaròs, s/n - Tel. 977 72 03 09 - ULLDECONA

Forn de pa

J. CASOLA

Murada de Dalt, 35 • Tel. 977 72 08 24

ULLDECONA

DISTRIBUCIONS
D'ALIMENTACIÓ

GARCIA MORENO

Carrer Cervantes, 54 - Tel. 977 73 05 40

Fax 977 73 05 40

43530 **ALCANAR**

Entrevistes

Àngel Morales

Àngel Morales és un dels fills esportius de Paco Flores, va ser un dels anomenats "intertoto-boys". És un jugador que no fa coses massa espectaculars al camp, però quant no està, l'equip s'en ressent molt.

Aquest estiu Flores va dir que si l'Espanyol no el volia, ell se l'emportava al Saragossa, menys mal que va rectificar a temps i es va quedar. Alguna bona decisió havien de prendre.

Porta molts anys al club i el coneix perfectament, però l'Espanyol sempre és capaç de sorprendre. Pel seu esperit de lluita és un dels jugadors, que en teoria, s'ajusta al jugador que agrada a Clemente.

«Amb tant de canvi d'entrenador, el que més costa es adaptar-se físicament»

Àngel a tu t'ha costat molt arribar al primer equip. Creus que la gent de casa a de demostrar que val en cada partit? Dona la sensació que amb els de fora és té més paciència.

De vegades sí, pareix que per història a la gent de casa per a que se'ls reconegui la seva vàlua tenim que fer una mica més que els de fora, sempre s'ens exigeix una mica més, però jo crec que això passa a tot arreu i amb el temps t'acostumbres a viure amb això.

Paco Flores et voli per al Saragossa, imaginem que devia ser un orgull per a tu; vas arribar a valorar seriosament la possibilitat d'anar-hi?

Sí, ell hi va demostrar interès quant es parlava de que aquí no tindria continuïtat i és una cosa que li agraeixo molt, per que sempre és bo saber que tens una sortida quant estàs en una situació així. De totes formes la meva primera opció sempre va ser la de quedar-me aquí per demostrar, com així a estat, que podia tenir un lloc al equip.

«Paco Flores ha estat molt important en la meua carrera»

Seguint amb Flores, que ha significat a la teua carrera?

Ha estat molt important, sempre recordes a qui et va fer debutar a primera divisió; però per a mi hi ha una cosa més important, ell em va fitxar per a l'Espanyol B quant jo estava a la Gramanet i entrar a formar part de la disciplina de l'Espanyol encara que sigui al filial ja és un pas molt important.

La trajectòria de Paco a l'Espanyol és de sobres coneguda en les dos etapes que ha estat i a mi particularment també em va mostrar la seva confiança quant em va repescar de l'Alabés, per tot això Paco és un home molt important en la meua carrera esportiva.

Aquest any heu tingut tres entrenadors, es difícil assimilar tants de canvis tàctics en tan poc temps?

Més que els canvis tàctics, el que més hem costa són els canvis físics, doncs tres tipus d'entrenaments diferents, tàctiques diferents i tres formes de veure el futbol, la veritat és que el cos ho nota; de totes maneres jo intento quedar-me amb lo bo de cada tècnic, encara

que el que m'agradaria seria que hi hagués més continuïtat això voldria dir que les coses van bé.

Ara estem amb Javi i tots li desitgem continuïtat, al menys fins a final de temporada, voldria dir que tot a sortit bé.

Dona la sensació, des de fora, de que a Clemente li agrada acumular tota la pressió per a ell; això us fa estar més tranquils als jugadors?

Sí, els jugadors ho notem i aquesta sensació que vosaltres noteu de portes cap a fora, dins del vestidor fa que els jugadors tinguem més confiança i ens fa veure que, realment, no mereixem està tant avall a la classificació. Tot això el jugador psíquicament i moralment el jugador ho nota.

Acabem Àngel, sortirem del pou?

Sí, no serà una cosa ràpida, costarà una mica, però l'important és a final de temporada tenir 42 o 43 punts que et donen la salvació, estar tots contents i llavors poder fer balanç de tot el que ha passat aquesta temporada.

Si, balanç i anàlisi profund si que s'hauria de fer. Moltes gràcies Àngel.

Jose. L. Llopis i Jeroni Castell.

Toni Jiménez

Que tenim que dir de Toni? Ha segut un dels jugadors més volguts de l'afició de l'Espanyol, i així li vam demostrar a la final de València, de tant mal record per a ell. Va passar de la glòria a l'infern en molt poc temps. La vida va ser molt cruel amb ell, però basant-se amb la seva gran professionalitat ha aconseguit seguir endavant.

Aquest any es l'any dels porters a l'Espanyol, com diu el nostre estimat Tomàs Guasch n'hem fitxat tants com entrenadors, esperem que la cosa acabi aquí. Toni te que aportar a l'equip la dosis de tranquil·litat i seguretat que li ha faltat en molts moments, però ja sap que no es pot adormir per que la competència serà forta i Clemente no es casa amb ningú.

Un dels motius pels que hem pensat en Toni per al nostre anuari es perquè un dels primers actes que vam fer com a penya va ser portar a ell i Pochettino a Ulldescon. Quant ens ha vist ens ha reconegut de seguida.

Hola Toni, com estàs?

Molt bé, i vosaltres?

També, gràcies. Qui t'havia de dir que ens tornaríem a veure sent tu jugador de l'Espanyol?

La veritat que havia pensat en tornar més vegades de les que la gent es pensa.

I que significa per a tu tornar?

Significa sobretot un sentiment, en una situació complicada, es més difícil afrontar-ho, i jo crec que estic preparat per aquest repte i que puc ajudar a l'equip. Que en un moment tan complicat l'Espanyol hagi pensat en mi, això és molt important per a mi.

El passat estiu vas estar apunt de fitxar, però pareix que l'entrenador que hi havia llavors no et va voler. Vas arribar a perdre l'esperança de tornar?

La veritat és que hi ha molts porters i l'entrenador ha de decidir; igual que l'entrenador que hi ha ara té que decidir els onze que juguen, l'entrenador que hi havia llavors va decidir-els fitxatges i en va triar uns altres; però jo mai hem queixaré de les decisions que l'Espanyol prengui en mi per que sempre me s'han portat molt bé.

Quant et vas acomiadar de l'Elx, vas demostrar molt agraïment.

Si, per que aquest estiu quant vaig acabar el contracte amb l'Atletico de Madrid no és que tingués moltes ofertes i un senyor, Julian Rubio, en nom de l'Elx va apostar per mi, i més tenint en compte que tenia un company com Aizcorreta que és un gran porter, però vaig aconseguir ser titular i la veritat és que l'afició estava molt tranquil·la amb mi a la porteria i jo ho notaba, i quant estàs bé a un lloc i tens que marxar i la gent ho entén, la veritat és per estar agraït.

Durant els tres anys al At. Madrid va donar la sensació de que ho vas passar francament malament, fins i tot vas perdre, part del teu prestigi professional. Com assimila un porter que està dalt de tot, al seu equip, a la selecció, el passar a ser el segon o el tercer porter d'un equip de segona?

Hi ha coses a la vida que son molt importants, jo per un costat tenia la família i fossin moments bons o dolents tenia que pensar en ells i afrontar qualsevol decisió i situació. També s'aprèn molt, la gent parla d'arrepentiment, però crec que no és la paraula, si no que cada moment té la seva decisió i quant una situació es deli-

cada i compromesa tens que aprendre, per si un altre dia l'has de tornar a passar i poder-la passar millor o procurar que no es repeteixi.

Però el que està clar, és que estic molt orgullós del meu passat espanyolista que va ser el que em donà nom a nivell nacional.

Toni no podem acabar aquesta entrevista amb tu i no parlar del 27 de maig de 2000; un gran dia per a tots els pericos, però per a tu un dia especialment cruel.

La vida pot deparar situacions com aquella; no vaig jugar en tot l'any al At. de Madrid, i que jugui la final de la Copa del Rei, que el contrari sigui l'Espanyol, que hi hagi una jugada que marqui el partit i que hem passi a mi. Els capricis del futbol són així, però el que coneix a Toni sap que com a professional que sóc, quan defenso un equip ho faig per damunt de tot, i a tot arreu on he estat he procurat demostrar aquesta professionalitat i crec que aquesta es la millor eina per aconseguir èxits.

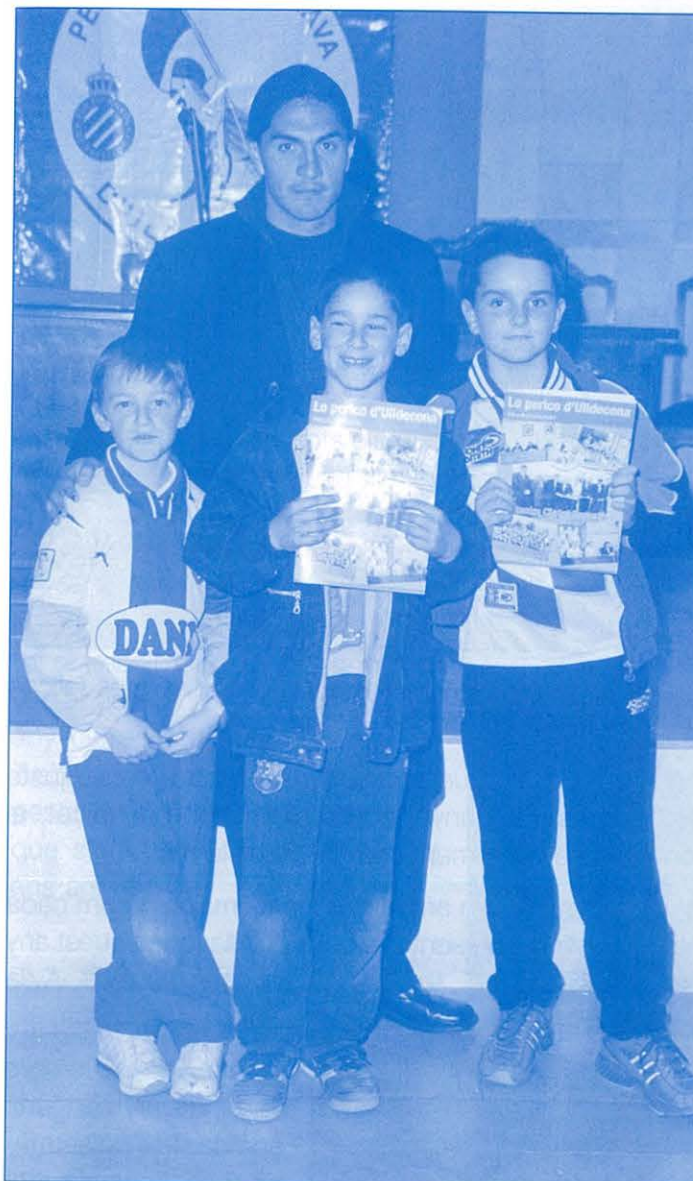
Com has vist a l'Espanyol en el temps que portes a l'equip?

Les ultimes setmanes que vaig estar a l'Elx, al no coincidir els horaris de partits, ja vaig estar veient els patits de l'Espanyol i amb els partits que porto aquí, crec que l'equip porta una molt bona línia de joc i resultats, però crec que encara hem d'anar més amunt; l'entrenador ja ha dit moltes vegades que el més important és rebre pocs gols i amb aquest objectiu estem treballant.

Esperem que les coses et vagin molt bé, en la teva tornada a casa. Molta sort Toni

Jose. L. Llopis i Jeroni Castell.

Resum 2002

Un dels "clàssics" del nostre anuari es el resum d'activitats de l'any. El 2002 també va ser un any carregat, a més de les activitats habituals de la penya com son els autocars per anar a l'Estadi Olímpic o el veure els partits per televisió al local social de la penya, hi han altres activitats que son les que li donen vida i rellevància a la penya.

Al mes de març vam fer la presentació de la quarta edició del nostre anuari. Aquest any vam tenir un convidat de luxe Paco Palencia. L'únic jugador de l'Espanyol que va estar present al passat mundial. Palencia ens va sorprendre molt agradablement, ens va parèixer una persona amb una evident formació i amb grans qualitats humanes. En cap moment ens va donar la sensació

d'estar davant del típic futbolista que va a la penya de "torn" a contestar els tòpics de sempre i ha firma autografs. Palencia va estar acompanyat per Rafa Ramos.

Al mes de maig vam celebrar la tradicional xerrada a les "Jornades de Cultura Catalana". L'invitat va ser el, llavors, vice-president Alfred Torras, acompanyat una vegada més per Rafa Ramos, sempre Rafa... quant agraïment li deu la penya a Rafa!

La nit va ser de les que no s'obliden mai; el Sr. Torras va arribar quaranta minuts tard i vam tenir que retardar la conferència. Després de la nostra sabiem que n'hi havia un altra de les Mestresses de Casa i per tant no ho podíem allargar més del compte, però el que no ens podíem imaginar era que el regidor de cultura ho tallés de una forma tant penosa i autoritària com ho va fer. Per ocupar un càrrec públic s'ha de tenir més nivell del que va demostrar aquest "senyor".

Però aquí el que toca es parlar del que va dir el Sr. Torras, en el poc temps que va tenir, i que va ser molt més interessant que no l'espectacle del regidor.

El Sr. Torras va estar molt sincer, segurament perquè no hi havia premsa, i va explicar molt clarament el seu punt de vista sobre el moment del club. Tot el que va explicar ell aquell dia ha segut el que uns mesos després l'ha portat a dimitir com a vice-president de l'Espanyol. Alfred Torras ens va causar una molt bona impressió, va demostrar tenir les idees molt clares i amb la seva dimissió l'Espanyol a perdut una persona, un altra, de molta vàlua i que podria aportar molt al club.

Però al dia següent 1 de juny, sense temps quasi per a poder pair-ho, teníem el plat fort de l'any: SOPAR DE COMIAT I HOMENATGE A PACO FLORES. Va ser "la nit". Més de setanta persones i van ser presents, el Sr. Alcalde, una representació de la penya de Vacarisses... va ser un dia de sentiment pur.

Paco va estar acompanyat de la seva esposa Elena i d'un matrimoni amic. És impossible descriure el que "allò" va ser, només el que i vam ser presents ho poden saber. L'únic que pretenia la penya era donar les gràcies a qui ens havia salvat del descens dos vegades i

ens havia fet viure, a València, un dels dies més feliços de la nostra vida.

Aquella nit diem que a més de ser terriblement injusts amb Flores, l'Espanyol podia sortir molt perjudicat, el temps lamentablement ens ha donat la raó.

Al mes d'agost van arribar les festes majors i com cada any la penya va presentar la seva pubilla, que aquest any va ser Jessica Avila Roig, i la carrossa.

Al mes de novembre vam organitzar una sortida de fi de setmana a Saragossa per anar a visitar a Paco i Elena. El dissabte ells ens varen invitar a dinar i vam compartir taula i sobre taula. Vam parlar de tot, de com els va per Saragossa, però sobre tot vam parlar molt de l'Espanyol.

Al dia següent vam anar a veure el Saragossa-Terrassa,

amb victòria dels de Flores. Nosaltres vam acudir a la Romareda perfectament equipats de... ¡l'Espanyol!, amb la nostra "pancarta" que ja vam portar a Montjuïc en l'últim partit de lliga. També va ser un bon fi de setmana.

I finalment al mes de desembre i com tots els anys vam organitzar la recollida de joguines per a nens necessitats i vàrem posar un stand al parc infantil de Nadal on a més de recollir joguines teníem unes joves monitores que ensenyaven a fer polseres a tots els que volien. La recollida és una de les coses que més feina ens dona però sens dubte la que té més recompensa. El somriure dels xiquets el dia de reis et fa oblidar tot el treball. Com podeu comprovar aquest 2002 a estat un altre any carregat d'activitats i treball. Treball que algunes vegades és fa pesat, però que fem a gust, tot el que sigui treballar per l'Espanyol ens agrada.

Jeroni Castell

José Masdeu

José Masdeu es l'actual soci núm. 1 de la penya. Va ser un dels fundadors de la penya i va ser un dels vice-presidents de les primeres juntes. Ara ja no forma part de la penya però si la salut li permet es un dels que sempre sol acudir als col·loquis o altres activitats de la penya.

Fa molts anys quant les penyes de l'Espanyol eren "sucursals" de la penya central i no tenien nom sinò número ell era el president de la sis... si no anem equivocats. Es així Sr. Masdeu?

Si això es veritat, aquí a Uldecona érem molt pocs espanyolistes, però al ser-ne pocs érem com una família i estàvem molt senyalats com espanyolistes i una mica mal mirats.

I com es va fer, vostè de l'Espanyol?

Va ser una cosa molt curiosa; als disset anys vaig posar-me a treballar amb Batiste Prades, i tots els dies la conversa era, Espanyol i més Espanyol. Ell hem deia que jo havia de ser de l'Espanyol per damunt de tot, fins i tot li vaig demanar al meu pare que hem portès a veure un partit de l'Espanyol, va ser un Espanyol-Castelló. Al final hem van entrar els colors blanc i blaus al cor i d'això ja en fa seixanta anys.

Ha canviat molt el futbol des de llavors fins ara?

Verdaderament jo considero que si, tant en sistemes de joc, com tot el que envolta al futbol.

Parlem de l'actualitat, aquest any les coses no van gens bé, vostè que, per la seva edat, ha vist tota mena de situacions; com ho veu?, com creu que acabarà la temporada?

Reconec que aquesta temporada fins ara ha anat malament, però desitjo que al final acabi bé. També no hem va acabar de convèncer el canvi a la banqueta i més tractant-se d'un home de la casa. Però si seguim en la línia de les últimes jornades crec que inclòs podríem acabar davant del Barcelona.

Qui es el responsable de tot el que està passant?

Crec que, podria ser la falta de coordinació que hi ha dins de la

Junta directiva per a resoldre els diversos problemes de l'Espanyol.

Creu que amb Flores estaríem en aquesta situació?

Jo crec que Flores es un gran entrenador i no crec que amb ell, l'equip estaria en la situació que està actualment. És el que demostra, partit rera partit amb el Saragossa.

Ara pareix que el remei a tots els mals passa per "Operació Tornada", primer Clemente, després Toni... Li pareix positiu?

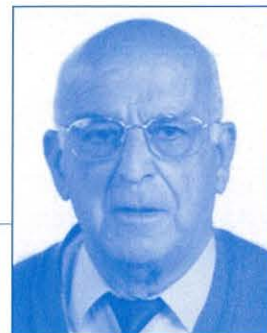
En el cas de Toni m'hagués agradat que no hagués marxat i ara veig molt positiva la seva tornada. Amb Clemente espero que la seva tornada sigui positiva, com fins ara, però això el temps ho dirà.

Abans d'acabar, aquesta entrevista hem de parlar de la penya; vostè va un ser dels fundadors, sis anys després com valora la vida de la penya?

Jo crec que molt positiva per part de tots els membres de la Junta respecte a la feina realitzada i un dels actes a destacar es la participació anual a la desfilada de carrosses a les festes majors, així com en l'organització de viatges per veure l'Espanyol i la recollida de joguines.

Creu que hauríem de fer alguna cosa que no fem o alguna de les que fem la suprimiria?

Dins de les nostres possibilitats jo crec que es fa el que es pot.

Narcís Ausensi

Joaquín Llopis

Llopis es de esos españolistas que sufren hasta ganando por cuatro a cero, comparte su afición por nuestros colores con la música, por eso comprende que el Consejo de Administración del Espanyol desafine de vez en cuando.

En Benicarló no són muchos los pericos, pero los que hay se dejan notar y alardean de su pasión por los colores blanquiazules. Ha sabido impregnar a toda su familia de su españolismo, y ya van cuatro generaciones. Y que no quede ahí la cosa.

¿Cuáles son los orígenes de tu afición por el Espanyol?

Los orígenes se remontan a mi juventud, e influenciados sin duda por el españolismo de mi entonces novia, ahora mi mujer, ya que toda su familia procedente de Barcelona eran del Espanyol; pero el paso definitivo lo di tras presenciar un descarado robo arbitral en un Espanyol-Barça de la época, entonces me dí cuenta que aquel equipo necesitaba mucho apoyo y desde entonces soy periquito acerrimo.

¿Recuerdas alguna alineación legendaria de aquellos tiempos?

Sí, recuerdo dos de muy significativas:

1ª - Martorell, Teruel, Gonell, Arasá, Rovira, Limos, Macala, Jorge, Chas, Oliva y Mas.

2ª - Domingo, Argiles, Parra, Catá, Bolinches, Artigas, Cruellas, Marcet, Mauri, Piquín y Arcas.

¿Que acontecimiento deportivo recuerdas con más cariño?

Aunque he vivido ascensos, recuerdo con más cariño el 27 de Mayo del 2000 cuando el Espanyol ganó la Copa del Rey, esa

copa que levantó Moisés Artega y que días más tarde en Uldecona pudimos levantar todos.

¿Hay mucho periquito en Benicarló?

Somos varias familias y entre todos sumaremos una treintena, pero cuando se acerca la Navidad y se enteran de que hay lotería de la peña blanc-i-blava salen españolistas de debajo de las piedras.

¿Qué opinas de la decisión del club de que Paco Flores no continuara en el Espanyol?

Creo que no fue justo, y encima se realizó con poca elegancia. Aparte de ser un buen entrenador conocía muy bien a los jugadores y no hay que olvidar que nos hizo campeones de la Copa, además cuando Paco estuvo en Uldecona me pareció un magnífico profesional y muy buena persona.

Narcís Ausensi

Fins sempre Ramon

Des de l'última edició del nostre anuari, hem tingut que comptabilitzar una baixa, la de Ramon Carcellé Vericat, el que era soci núm. 1 de la penya des de la mort de Batiste Prades.

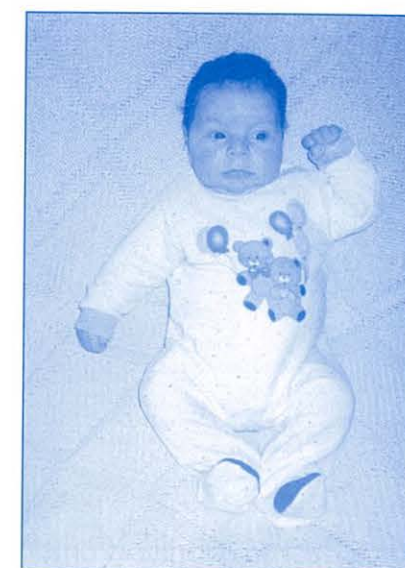
Poc a poc ens anem acostumant a no veure'l, però se'ns fa difícil. Han estat sis anys de conuiu moments i sentiments amb ell. De sentiment portat a la màxima expressió, per a Ramon, l'Espanyol era més que el seu equip, era part de la seva vida i per a nosaltres lo natural, lo més normal, era trobar a Ramon a qualsevol activitat de la penya, als col·loquis, a l'autocar, a les presentacions de la revista..., a quasi tot, a les primeres files estava Ramon. Només podem saber el que era per a ell l'Espanyol, els que vam estar amb ell a València o el dia que vam celebrar el centenari de l'Espanyol a Uldecona. Veure la seva cara era veure el rostre a la felicitat.

Tenim un esmorzar pendent te'n recordes Ramon?... tu, Javier, Ferran i jo, no te'l perdonem. Fins sempre Ramon. Una abraçada.

Jeroni Castell

Benvingut Isaac

A la penya estem d'enhorabona, l'última alta que hem tingut a estat la d'Isaac Cortiella Arqués, soci de la penya desde el dia del seu naixement el 19-12-2002. Isaac és fill de Francisco i Patricia i el seu padrí es el nostre Òscar, ànima de la penya. Moltes felicitats a tots i esperem que Isaac sigui tant perico com el seu padrí.

VISCA!

¡Visca! Amb aquesta expressió volem manifestar el suport que, a "la Caixa", sempre hem donat a les nostres tradicions. A la il·lusió que desperten. A l'alegria que produeixen. I, sobretot, a l'entusiasme de tothom qui, amb el seu esforç, la seva col·laboració i la seva participació, les renova dia a dia, any rere any.

Paco Flores

Todos recordaréis que nuestra peña ofreció un emocionado homenaje a Paco Flores tras su traumática salida del Espanyol; en el mismo le mostramos nuestro apoyo incondicional y agradecimiento por los logros conseguidos con nuestro equipo, olvidados por muchos, y todos coincidimos en que su salida del Espanyol no fue motivada por temas deportivos.

También eramos muchos los que pensábamos que los iluminados del club, que tomaron tan sabia decisión no tardarían mucho tiempo en arrepentirse.

Durante el transcurso de la cena tanto Paco como su esposa Elena nos mostraron su agradecimiento por el homenaje y demás actuaciones de la Peña en su apoyo, más si cabe después de los duros momentos que habían pasado, pero dejamos claro que los agradecidos éramos nosotros por su deferencia en acudir al acto y por su trayectoria deportiva en el Espanyol.

Dado que los nuevos rumbos profesionales de Paco, parece ser, que se desarrollarían por tierras del Ebro, en un momento de la velada surgió el compromiso por las dos partes de vernos nuevamente en Zaragoza para plasmarle así de esta manera nuestro apoyo y amistad.

Ya sabéis que si algo caracteriza a nuestra peña es que no le asustan los retos y así de esta manera, transcurridos unos meses y tras contactar con Paco, el cual se alegró enormemente y nos dió todo tipo de facilidades, organizamos un desplazamiento a Zaragoza que consistía en comer con Paco y su esposa el sábado y asistir al día siguiente al encuentro Zaragoza-Terrassa.

Nuestra representación de la Peña estaba formada por socios de distintas poblaciones como Ulldecona, Benicarló, y l'Ampolla; y el sábado a primera hora emprendimos marcha hacia Zaragoza.

El reencuentro con Paco y su esposa, así como la comida, resultaron entrañables, y durante la misma repasamos, como no, la actualidad españolista, una actualidad que unos pocos nos temíamos, pues en poco tiempo y tras los cambios efectuados en el club, pasamos de poder aspirar a la Champions, según unos, a estar en puestos de descenso tras abandonar una política de cantera que tantos éxitos nos había deparado.

Paco expresó su tristeza por la situación actual pero se mostraba seguro y confiado en que la plantilla y cuerpo técnico sacaría el tema adelante.

Paco nos relató como iba su experiencia hasta la fecha en Zaragoza, mostrándose ilusionado en ese momento de superar puestos en la clasificación y colocarse pronto

en puestos de ascenso, hechos que se confirmarían semanas más tarde hasta alcanzar el liderato.

Nosotros pensábamos, aunque no se lo dijimos, que debían ser muchos los que no se alegraban por sus actuales éxitos deportivos, pero esa es otra historia.

Tras la comida, pues Paco se concentraba en un hotel al poco rato con el Zaragoza, quedamos en vernos al día siguiente después del partido para despedirnos hasta otra ocasión.

La expedición aprovechó para pasear por las calles de Zaragoza y degustar su gastronomía, para después acudir al hotel, donde me gustaría destacar que quedó patente el estilo y elegancia de Narcís en elegir sus pijamas.

Al día siguiente por la mañana tocaba la tradicional visita a la Basílica del Pilar, pero no iba a ser una visita como las demás.

Tras pedir a la Virgen cada uno por sus temas personales y todos por el Espanyol, y ahora también el Zaragoza, siendo aproximadamente las doce del mediodía y con la plaza abarrotada de gente, realizamos una de esas acciones que nos caracterizan y que consiguen no hacernos pasar desapercibidos. Pues resulta que desplegamos nuestra «gran pancarta» de agradecimiento a Paco Flores a la puerta de la Basílica (aquella pancarta que por desplegarla en Montjuic el último partido de la liga pasada, casi nos pegan algunos de los aficionados de nuestro propio equipo), formándose un corrillo de gente de dimensiones considerables y no entendiendo muy bien a que se debía todo aquello, realizando por nuestra parte las correspondientes fotografías para dejar constancia del hecho, que era uno de los objetivos que nos marcamos en el viaje.

Por la tarde nos desplazamos a la Romareda, pero todos nosotros con camisetas y distintivos del Espanyol lo cual llamó poderosamente la atención de todos los aficionados del Zaragoza, que enseguida comprendían que veníamos a apoyar a Paco, y más si cabe cuando colgamos nuestra famosa pancarta en una de las vallas del estadio.

Tanto ir i venir llamó la atención de los medios de comunicación catalanes desplazados (recordemos que jugaba el Terrassa) los cuáles nos preguntaron que hacíamos allí y al decir que éramos de Ulldecona no necesitaron saber nada más pues nuestro apoyo incondicional a Paco empieza a hacerse famoso.

Nuestra presencia incluso llegó a relatarse por antena, manteniéndonos informados en todo momento de lo que acontecía en San Mamés contra el Bilbao, de no grato recuerdo.

Ya que el Espanyol no ganó, por lo menos lo hizo el Zaragoza, pese a la valiente resistencia del Terrassa, (recordemos que estaba imbatido hasta la fecha) dando un salto importantísimo en la clasificación.

Al finalizar el encuentro y tal como acordamos nos despedimos de Paco y su esposa, agradeciéndoles todas sus deferencias hacia nosotros, deseándoles lo mejor

en lo personal y deportivo y quedando para repetir la experiencia en otra ocasión.

Tras lo cual emprendimos el viaje de vuelta, con los ánimos renovados y muy satisfechos por todo, pero ojo, como suba el Zaragoza con Flores, ya estamos otra vez allí a celebrar el ascenso.

TONI Auxiliar del
Moble
MUÑOZ

Camí Olivar, s/n
Tel./Fax 977 72 05 50
ULLDECONA

**REPARACIONS I
CONSTRUCCIONS**

LA PERDIU, SL

ULLDECONA

FUSTERIA BEL

Av. Ramon Salomon, 9
Tel. 977 72 00 44
Fax 977 57 30 69
ULLDECONA

- Especialitat en finestrals granja
- Revestiment interior de furgonetes i camions amb fibra de vidre
 - Dipòsits

Ctra. Montsià, s/n
Tel. i Fax 977 72 07 85
Part: Maestrat, 4 - Tel. 977 72 03 29
ULLDECONA

Tarragona:
Plaça de la Font, 16
(Plaça de l'Ajuntament)
Tel. 977 25 30 46

Salou:
C/ Girona, 9 - 11
Tel. 977 38 14 65

Salou:
C/ Valencia, 14
Tel. 977 35 30 27

Peñíscola:
Avda. José Antonio, 4
Tel. 964 46 75 18